

1 EKİM
2024

HAFTALIK GÜNDEM

ENFLASYONU DÜŞÜREMİYORLAR

Eylül ayı enflasyon oranları açıklandı. Önce daha gerçekçi olduğu düşünülen İstanbul Ticaret Odasının İstanbul Ücretliler Geçinme Endeksine bakalım. İTO verilerine göre Eylül 2024 Tüketici Fiyatları Enflasyonu TÜFE aylık yüzde 3,90; yıllık yüzde 59,18; 2024 yıl başından bu yana toplam yüzde 42,87 oldu. Üretici Fiyatları Enflasyonu ÜFE ise aylık yüzde 4,67; yıllık yüzde 47,89; bu yılın toplamı yüzde 35,65 oldu. İTO verilerindeki aylık ÜFE oranı gelecek ay enflasyonda yükselişin süreceğine işaret ediyor.

Yalnızca TÜFE oranlarını açıklayan ENAG verilerine göre enflasyon aylık yüzde 5,34; yıllık yüzde 88,63; 2024 yıl başında bu yana toplam yüzde 55,88 oldu.

Resmî enflasyonu açıklayan TÜİK ise TÜFE oranlarını aylık yüzde 2,97; yıllık yüzde 49,38; 2024 yılbaşından bu yana yüzde 35,86; kira artışlarını belirleyen 12 aylık ortalamayı ise yüzde 63,47 olarak duyurdu. TÜİK verilerine göre ÜFE ise aylık yüzde 1,37; yıllık yüzde 33,09; 2024 yıl başından bu yana yüzde 25,55 olarak duyuruldu.

2023 yılı Ağustos ve Eylül aylarında enflasyon adeta füze hızıyla yükselmişti. Dolayısıyla yıllık enflasyon hesaplamalarında en güçlü baz etkisi bu aylardan itibaren ortaya çıkacaktı. Ama baz etkisinin en kuvvetli olduğu aylarda bile enflasyon İTO'ya göre yıllık yüzde 59'a ancak düşebildi. TÜİK ise yıllık enflasyonu yüzde 49 olarak duyuruyor. Bu yılın gerçek, enflasyona karşı mücadele programının hiçbir işe yaramadığını ortaya koyuyor.

İstibdat yönetiminin ekonomi programında kendilerince tek başarılı yön muhalefet partilerinin ve sendikaların yumuşama, normalleşme süreciyle adeta felç edilerek Temmuz ayında asgari ücrete, memurlara, kamu işçilerine ve emeklilere enflasyonu karşılayacak zamlar yapmaktan kurtulması oldu. Bu sayede uluslararası ve yerli tefecilere, büyük sermayeye ve holdinglere dokunmadan krizin yükünü büyük oranda halkın sırtına yıkabildi.

EMEKLİLER DİRENİŞE GEÇİYOR

AKP'nin enflasyonu düşürme programı çökerken kitle eylemlerindeki artış eğilimi devam ediyor. Geçen haftalarda başlayan sendika konfederasyonlarının eylem takvimleri işliyor, işçi direnişleri sürüyor. İşçi ve memur sendikaları yeni eylem takvimleri oluşturuyor. Bütün bu hareketliliğe EYT ve emekli örgütleri de katılıyor. Emeklilikte Yaşa Takılanlar ve Emekliler Federasyonu EYT-EF 29 Eylül Pazar günü İstanbul Kadıköy'de kitlesel basın açıklaması yaparak EYT konusunda verilmeyen hakların takipçisi olduklarını ve emeklilerin insanca yaşamasına yetecek ücret talep ettiklerini açıkladılar. Bu dönem sokağa çıkma dönemi. Ne kadar sokağa çıkılabilir ve ne kadar kitlesel olunabilirse istibdadın neoliberal ekonomik yıkım programına o kadar engel olabiliriz.

MECLİS AÇILDI

1 Ekim tarihinde Meclis açılarak yeni dönem çalışmaları başladı. Açılıшта konuşan Erdoğan, üç temayı öne çıkardı. Birincisi; yeni anayasaya ihtiyacımız var, dedi. Demokratik, özgürlükçü bir anayasaya yapacağız, darbe anayasasından kurtulacağız. Yeni anayasa herkesi kapsayıcı olacak, dar bakışlı olmayacak, diye vurguladı.

İkinci tema olarak ekonomiye değindi. Ekonomide sıkıntılarımız var ama olağanüstü şeyler yaşadık. Deprem oldu, asrın felaketi, onun yaralarını sarmaya çalıştık. Kuzeyimizde ve güneyimizde savaş var ve savaş daha da geliyor. Buna rağmen çok başarılıyız. Cari açığı yarı yarıya indirdik, ihracatta rekorlar kırdık, dedi. Tabii bu konularda ithalatta kırılan rekorlara hiç değinmiyor, Erdoğan.

Üçüncü tema olarak ise İsrail'in Filistin ve şimdi de Lübnan'a saldırılarına değindi. Lübnan'da başarılı olursa gözünü Anadolu topraklarına çevirecektir, dedi. "Bizde, sıra bizde" diye ekledi. Ana temada İsrail'i ele aldığına göre bunu sıklıkla kullanabileceğini söyleyebiliriz. "Etrafımız yangın yeri gibi. Düşman dolu. Ve bu kötü bir düşman. Vaad edilmiş topraklar, arzı mev'üd gibi bir saçmalığa inanarak davranan bir düşman" diye propaganda yapacak. Lübnan'dan sonra Türkiye'ye yönelmek için arada Suriye var. Ama Erdoğan burada da İsrail'in PKK/PYD üzerinden ve İdlib'teki işbirlikçileri üzerinden Türkiye'ye yönelme olasılığına vurgu yapacaktır.

Emperyalizm, işgalci İsrail devletini ve yönetimini kurdururken onu "geri Ortadoğuda çağdaşlık modeli" diye lanse etmişti. İsrail akıl ve bilimle yönetilen, çok partili sistemiyle serbest seçimler yapan, modern bir devlet olarak etrafına örnek olacaktı. Oysa işgalci rejim, Yahudi inancına göre hareket ediyor, tanrının kendilerine vaat ettiğini iddia ettikleri topraklara el koyuyor. Yahudi şeriatının emirlerini yerine getiriyor.

Çağdaş toplum olabilmek için din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılması; devlet yönetiminin, siyasi hayatın ve toplumsal yaşamın akıl ve bilimin esas alınarak düzenlenmesi şarttır. Bu yönüyle laiklik, din ve vicdan özgürlüğünün teminatıdır. Laik toplumlarda hiç kimse dini inancı olup olmadığına, hangi dine inandığına, bir

dine inancı olanlar hangi yoruma, mezhebe bağlı olup olmadığına göre herhangi bir ayrımcılığa uğramaz. Demek ki laiklik tüm farklılıklarımızla birlikte ulusal birlik ve beraberliğimizin, demokratik dayanışmamızın teminatıdır. Laiklik ümmet olmaktan millet olmaya, kul olmaktan yurttaş olmaya geçişin anahtarıdır.

Anlaşılan ulusal birlik gerekir diye konuşan Erdoğan, bunun gereğini yerine getirmeden, sadece İsrail tehdidi var diyerek "herkes buna göre davranın" diye propaganda yapacak. Savaş ortamı var, ulusal birliğimizi korumak zorundayız, Cumhuriyet'i korumak durumundayız, küçük şeyler için birbirimize düşmemeliyiz, diyecek. İktidarı eleştirmeyi, ekonomik talepleri öne çıkarmayı ulusal birliği bozucu söylemler olarak karalamaya çalışacak, CHP'yi "normalleşme" çizgisinde tutmak için savaş tehlikesi söylemlerine başvuracak.

Meclisin açılışı ile ilgili sembolik gelişmeler de oldu. Özel, Meclis oturumundan önce milletvekillerine herkes ayağa kalkacak, alkışlamak zorunda değiliz ama makama saygıdan ötürü herkes Erdoğan salona girince ayağa kalkacak, diye emir vermiş. Bunun üzerine 16 milletvekili meclisin açılış oturumuna katılmadı. Erdoğan salona girdiğinde ilk önce Özel kendisi ayağa kalktı. O ayağa kalkınca grubu da ayağa kalkmak durumunda kaldı. Ama yine de oturuma katılan birkaç milletvekili ayağa kalkmadı. Özel, konuyu soran gazetecilere "Biz makama saygı gösteririz. Bu saygı göstermenin ne partime ne ülkeme herhangi bir zararı yoktur. Bundan sonra böyle olacak" dedi. Kılıçdaroğlu ise bu tutumu eleştiren, ayağa kalkmayan milletvekillerini kutlayan bir açıklama yaptı. Özel'in ayağa kalkma hareketi parti içinde birliği bozucu başka bir adım olarak tarihe geçti.

MHP, ilk grup toplantısını yaptı ve Sinan Ateş davası üzerinden CHP'ye ve Halk TV'ye tehditler savurdu. Ayağınızı denk alın, dedi. 4 soytarı gazeteci, diye Halk TV'de yorum programı yapan gazetecilere ayrıca tehditler savurdu. Fakat Meclis'e girince Özgür Özel ile el sıkıştı. Özel de Bahçeli'ye sıcak davrandı. Ayrıca DEM Parti sıralarında önde oturan başkanlar, grup başkanları ve milletvekilleri ile de tokalaştı.

BÖLÜCÜ MEZHEPÇİLİK, YIKICI AMERİKANCILIK

Erdoğan'ın Filistin'e sahip çıkan, Lübnan'a destek veren açıklamaları olumlu olarak görülebilir. Ama burada mezhepçi, bölücü bir tutum ortaya çıkıyor. Hamas'ın öldürülen lideri İsmail Heniyye Sünni mezhebiniydi. Ona sahip çıkıp 3 günlük yas ilan edilirken Şii mezhebini olan Hasan Nasrallah için yas ilan edilmedi. Erdoğan hem Meclisteki konuşmasında hem de sosyal medya hesabından yaptığı paylaşımlarda "Lübnan'a yönelik saldırıları" kınadı ama ne Hizbullah'ın ne de Nasrallah'ın adını anmadı. Ama Erdoğan bölücü mezhepçi bakışı Numan Kurtulmuş'un açıklamasıyla dengelemeye çalıştı. Kurtulmuş verdiği demeçte, "Binlerce şehide karışan Hasan Nasrallah" diye bir formülle adını geçirdi. Dengeyi kısmen sağlayabilmek için Numan Kurtulmuş'u dincilerin hedefine koyarak feda etmiş oldular.

Bahçeli konuşmasında Heniyye'nin de Nasrallah'ın da öldürülmesine karşı çıktı.

Bir not olarak söylemek gerekirse CHP ve İyi Parti de Nasrallah ve Hizbullah'ı anmadan kınadılar.

Türkiye'de egemen medya kanallarındaki Amerikancılık bütün iğrençliğiyle bir kez daha ortaya çıktı. Amerikalılardan daha Amerikancı, İdlib'dekilerden, El Kaide'den, IŞİD'den daha geri, daha mezhepçi bir medya var. Mezhepçiliğin nasıl Amerikancılığa hizmet ettiği, Amerikancılığın nasıl mezhepçilikten yararlandığı bir kez daha gözler önüne serildi.

Ana akım medyada Hizbullah'a ve Nasrallah'a nefret kustular. Nasrallah'ın ölümü için tatlıcılar federasyonuna üç gün bedava tatlı dağıtması önerisi yapanlar oldu. Nasrallah Müslümanlara büyük kötülük yapan birisi" olarak ilan edildi. Neymiş peki Nasrallah'ın müslümanlara kötülüğü? Suriye savaşında Suriye halkı ve ordusuyla birlik olmasıymış! İsrail ile resmen savaş durumunda olan, emperyalizmden bağımsız davranmakta ısrar eden Suriye, Amerika tarafından iç savaşa, parçalanmaya sürüklenirken; İsrail Genelkurmay Başkanı bu gelişmeyi tarihsel fırsat olarak sevinçle karşılarken, AKP iktidarı ve El Kaide, IŞİD, ÖSO gibi mezhepçiler "Suriye bizim olacak" hayalileriyle Amerikan projesine katılırken; Hizbullah Suriye'nin yardımına koşmuş. Suriye'nin çökmesini; İsrail'in elinin rahatlamasını önlemiş.

Gözleri mezhepçi hırsıyla kör olmuş, vicdanları Amerikan emperyalizmi ile işbirliği yapacak kadar kurumuş bu aklıevveller, Amerika'nın Suriye'yi gerçekten onlara bırakacağını düşünecek kadar da akıl tutulması içinde olduklarından, Suriye'nin ayakta kalmasına destek veren herkese her ülkeye büyük bir nefretle yaklaşıyorlar. Emekli istihbarat albay Coşkun Başbuğ da bu koroya katılanlardan. Ordudayken FETÖ'ye muhalif olan, başına işler gelen ama emekli olunca AKP'ye yanaşan Coşkun Başbuğ'un ibretlik tezine göre "İran zaten İsrail ile işbirlikçi. Amerika ile bunlar planlı hareket ediyor. Müs-

lumanlara karşıtlar. Herhangi bir Őey yaptıkları falan yok. Nasrallah da İsrail ajanı, Mossad ajanı. Kullanım süresi dolduğu için öldürüldü.” Başbuğ’ın tezlerine bazı İslamcı yorumcular bile dayanamayıp “Bu kadar da olmaz” demek zorunda kaldı.

Coşkun Başbuğ’u ikinci sırada bırakarak vicdansızlıkta ve Amerikancılıkta birinci sırayı alan ise Prof. Dr. Hüseyin Bağcı oldu. Kendisi bu aralar televizyonların gözde dış politika yorumcusu. Kitapları ise üniversitelerin uluslararası ilişkiler bölümlerinin birçoğunda ders kitabı olarak okutuluyor. Bağcı katıldığı bir televizyon programında “Şu anki gelişmeler Türkiye için çok avantajlı bir durum ortaya çıkarıyor. Hele de İran karşılık vermeye kalkarsa daha da iyi olacak” dedi. Kendisine “Ne diyorsunuz yani, nasıl avantajlı olacak?” diye itiraz edilince de “Çünkü Suriye ve Irak’ta Türkiye’nin eli çok rahatlayacak. İran’da da, Güney Azerbaycan’ı kastediyorum, onlar da ayaklanacak ve bağımsız olacak” dedi.

İnanılır gibi değil. Şu an İsrail’in saldırılarında çocuklar ölüyor. Gazze’de 10 binin üstünde çocuk öldü. Siviller ölüyor. Őehirler yıkılıyor. İnsanlar mülteci olarak oradan oraya sürükleniyor. Savaş bütün bölgeye yayılma ve Türkiye’nin ulusal güvenliğini tehdit etme noktasına geliyor. Beyefendi gözünü Suriye’ye, Irak’a, İran’a dikmiş. Fetih rüyaları görüyor.

Siyasi çizgi olarak AKP ile de mesafeli, hatta AKP iktidarına muhalif, laik, Atatürkçü dış politikadan yana olan Bağcı’nın saçma sapan tezlerine karşılık itiraz edenlere, İsrail’in PYD ile işbirliği yapacağını bunun Türkiye için tehlikeli olduğunu söyleyenlere karşılık verdiği yanıt da takdire Őayan. “Yo böyle bir Őey olmayacak. Benim bir arkadaşım var. Bütün ömrünü bu Kürt hareketine adanmiş. O dedi ki bana: ben bütün ömrümü bu davaya adadım ama bu benim ömrümde olmayacak. Belki benim torunlarım görebilir ancak.” Nasıl? Anlı şanlı uluslararası ilişkiler profesörünün öngörülerini çok bilimsel kanıtlara dayanıyor değil mi? “Bir arkadaşım dedi.” Bu kadar! Bilim insanı sıfatı taşıyan biri nasıl böyle konuşabilir?

Gerçi aklından, dilinden, kaleminden masumların kanı damlayan bu kişi daha önce Amerikan işgalindeki Afganistan ile ilgili değerlendirmelerinin birinde “Amerika’nın Afganistan’daki kirli çamaşırlarını yıkamak iyidir. Çamaşırhaneler para kazanır” diyecek kadar kendini ve Türkiye halkını küçük düşürmüştü. Bağcı’nın Türkiye halkına layık gördüğü işe bakın!

Bu gibi sözüm ona Atatürkçüler, AKP’ye yeteri kadar Amerikancı, Avrupacı olmadığı için muhalefet edenler ve bunlarla birlikte dinci mezhepçi gericiler Türkiye adına, Türkiye halkının çıkarına konuşmuyor. Asla! Bunlar emperyalizme yakasını kaptırmış tipler.

TAŞLARI YERİNE OTURTMAK

Ana akım medyada ve meclisteki partilerde emperyalizme direniş konusunda görülen kafa karışıklığı parti tabanlarında ve geniş halk kesimlerinde de görülüyor. İslâmcılar mezhepçilik yüzünden, Kemalistler ise siyasal İslamcılık karışıklığı yüzünden antiemperyalist cepheyi bölen yaklaşımlar sergiliyor. İki tarafta da “benim gibi düşünenler iyi diğerleri düşman” anlayışı gelişiyor. Bu da uygulamada antiemperyalist cephenin en geniş birliğine zarar verdiği için emperyalistlere yarıyor.

İsrail suikastıyla öldürülen Hasan Nasrallah ve İsmail Heniyye ve örgütleri Hizbullah ile Hamas iki ayrı mezhepten gelen vatan savunucularını temsil ediyor. İsrail vatanını savunanları Sünni Şii diye ayırmıyor. Ama dinci mezhepçi dar kabalılığını aşamayan kesimler ayırıyor.

Yine başka bir açıdan bakılırsa Amerika, emperyalistler ve İsrail hangi mezhepten olursa olsun siyasal İslâmcıları demokrasiye, kadın haklarına, laikliğe düşman oldukları için değil, vatanlarını savundukları için hedef alıyor. Aynı şekilde demokrasiye, kadın haklarına, laikliğe sahip çıkan vatanseverleri de hedef alıyor. Ülkelerini çağdaş toplumlar seviyesine taşımak için uğraşan Türkiye’de Atatürk, Mısır’da Nasır, Hindistan’da Nehru, Endonezya’da Sukarno, Suriye’de Esad, Irak’ta Saddam gibi bağımsızlıkçı liderler ve onların temsil ettikleri akımlar da her zaman emperyalistlerin hedefinde oldular.

Emperyalistler liderleri ve siyasi akımları ele alırken ayırım çizgisini bağımsızlıkçı olup olmamalarına göre belirliyor. Siyasi ve toplumsal fikirlerine göre değil, emperyalistlerle uzlaşım uzlaşmadığına göre değerlendiriyorlar.

Öyleyse ülkelerin ve halkların iç işlerine karışmadan; ulusal bağımsızlık ve toprak bütünlüğü-

ne saygı temelinde emperyalistlere karşı en geniş uluslararası birliği savunmak, dayanışma ve kardeşlik ilişkileri kurmak hem Türkiye’nin hem de bölge ülkelerinin ulusal bağımsızlığını korumak, işgallere son vermek için en büyük olanakları sağlayacaktır. Emperyalizme karşı direnen her gücün bizim fikirlerimizi tamamen benimsemesini beklemek ham hayaldir. Bu beklentiyle direniş cephesini zayıflatmak emperyalistlere, işgalcilere, sömürgecilere yarar.

Emperyalizme karşı direnişin liderliğini ilerici-lerin, toplumcuların, devrimcilerin yürütmesi; bağımsızlık mücadelesinin işbirlikçi tekelleri, banka ve holdingleri kamulaştırarak içerideki hainleri dağıtması elbette ki en tutarlı antiemperyalist mücadelelerin yolunu açar. Bağımsızlık mücadelesinin mantıklı sonucu olan toplumsal kurtuluşa, emekçi halkın sömürüden ve gerici-likten kurtulmasına, birleşik bir halk iktidarı kurulmasına yönelmesi gerçekten tam bağımsız bir ülke yaratmanın koşullarını yaratacaktır. Her ulusal kurtuluş hareketinin bu hedeflere ulaşması için çabalamak hayati önemdedir. Ama hiçbir bağımsızlık hareketine bu seviyeye ulaşamıyor diye arkamızı dönemeyiz. Yalnız bıraktığımız her ulusal direniş, en başta kendi ülkemiz olmak üzere emperyalistlerden şu ya da bu oranda bağımsız davranmak isteyen bütün ülkeleri emperyalistlerin ve sömürgecilerin saldırılarına daha da açık bırakacaktır.

Bu bilinçle Filistin ve Lübnan halkının ve her konuda anlaşmasak da onların direniş hareketlerinin yanında olmak, dayanışma ve kardeşlik duygularıyla hareket etmek her yurtseverin en temel görevlerindedir. Unutmayalım ki; Filistin ve Lübnan halkı yalnızca kendi ülkelerinin değil aynı zamanda bütün bölge ülkelerinin bağımsızlığı ve bütün insanlığın onuru için direniyorlar.

ÖZEL'İN AMERİKA ZİYARETİ

Özel Amerika ziyaretine yanına Dış Politikadan Sorumlu Genel Başkan Yardımcısı İlhan Uzgel, Selin Sayek Böke ve Namık Tan ile gitti. Tan'ın bu ziyarette de yer alması ile görevinin sadece görüşme tutanakları ve protokol işlerinden ibaret olmadığı anlaşılıyor. Ama hangi sıfatla orada bulunduğu belli değil. Özel, Amerika'ya giderken yanında Çeşme Belediye Başkanı Lal Denizli'yi de götürdü. Denizli'nin de ne amaçla götürüldüğüne dair bir açıklama yok.

Özel, Amerika ziyaretinde Türkevi'ne gitti. Görüşmelerini orada gerçekleştirdi. Türkevi, Türkiye'nin Newyork Konsolosluğu ve Birleşmiş Milletlerdeki daimi temsilciliğinin kullandığı diplomatik misyonu olan Türkiye'ye ait bir gökdelen.

Türkevi'nin inşaat süreciyle ilgili Amerika'da rüşvet davası açıldı. İddianamede göre New York Belediye Başkanı Eric Adams'ın, Türklerden rüşvet aldığı, THY'den defalarca ucuz bilet karşılığında Business Class bölümünde uçtuğu; bunun karşılığında yangın yönetmeliğine uygun olmadığı hâlde ruhsat işlemlerini hızlandırdığı ileri sürülüyor. Amerikan iç siyasi tartışmalarında Adams'ın, Biden yönetimini eleştiren açıklamaları yüzünden davanın açıldığı konuşuluyor. Biden'in "Adams'ın üzerine gidin" diye talimat verdiği söylenirken Trump da ben bir sene önce söylemişim, böyle konuştuğu için hakkında dava açarlar demişim, diyor.

Özel'e Türkevi'nin çıkışında rüşvet davası sorulduğunda yaptığı açıklamadan medyaya "Türkiye'nin ihtiyacı yok böyle bir şeye. Türkiye büyük bir devlettir. Ankara'da Amerika'ya en güzel yerden elçilik binası verildi. Biz onlara büyük jestler yaptık. Bunun için rüşvet vermesine ihtiyacı yoktur, Türkiye'nin. Türkiye büyük devlettir" dedi. "Bundan sonrası için bütün toplantılarımızı Türkevi'nde

yapacağız. İleride buraya zaten cumhurbaşkanı olarak da geleceğiz" diye ekledi.

Bu ifadeler üzerine Kılıçdaroğlu bir sosyal medya paylaşımı yaparak "Türkiye Cumhuriyeti Devleti ile Recep Tayyip Erdoğan'ın parti devletini karıştırmayın. Biz rüşvete her zaman her yerde karşıyız" dedi. Bunun üzerine Özel açıklama yaparak konuşmasının tam verilmediğini yalnızca bir bölümünün verildiğini bu yüzden yanlış anlaşıldığını söyledi. "Ben aslında rüşvet varsa tabii o cezalandırılсын ama Türkiye'nin rüşvet vermesine gerek yok, demek istemişim" dedi. Bu açıklama üzerine son zamanlarda Özel'e yüklenme fırsatını hiç kaçırmayan, İmamoğlu kontenjanından CHP Grup Başkan Vekili olan Gökhan Günaydın ayrıntılı bir açıklama yaparak kim rüşvet vermiştir, bunların hesabını sormamız lazım. Amerikalılar kendi soruşturmalarını tabii yaparlar ama Türkiye'de de bunu yapmalı ve Türkiye Cumhuriyeti'nin adını buna bulaştıranlar cezalandırılmalıdır, dedi.

Bu tartışmalar CHP içindeki bölünme ve güç dengelerini anlamak için önemli olduğundan not ediyoruz.

Özgür Özel'in Amerika ziyareti öncesinde Muğla Büyükşehir Belediyesi ziyaretinde yaptığı konuşma sırasında "Mustafa Kemal'in askeriyiz de" diye sürekli uyarıda bulunan bir vatandaş ile yaşadığı tartışma gündeme geldi. Özel bir aşamada kontrolünü yitirerek "Bunu ne zaman söyleyeceğime ben karar veririm. Sen karar veremezsin. Sen dinleyeceksin ben konuşacağım. Çünkü bu görev benim" dedi ve ardından da alın şu arkadaşı kenara, diye güvenlik görevlilerine talimat verdi. CHP'den, Özel'in konuşmasının başından beri üst üste uyarıda bulunan vatandaşın sorunlu olduğu yönünde bir açıklama geldi ama ne olursa olsun Özel'in bu kadar elitist bir tavır içinde olması dikkat çekti.

SİNAN ATEŞ DAVASI

Sinan Ateş davasının üstüne giden CHP'yi, Halk TV'yi, dört gazeteciyi tehdit eden Bahçeli; Ateş'in ailesini de tehdit etti. "MHP'nin kapısının önünde baykuş yaşatmayız" diye tehditler savurdu.

TEMİZLENEMEYEN OKULLAR

Milli Eğitim Bakanlığı temizlenemeyen okullar için almaya karar verdiği tam zamanlı geçici 30 bin temizlik görevlisinin 1 Ekim tarihinde görevlerine başlayacağını duyurmuştu. Hemen ardından Ankara Büyükşehir Belediyesinin okullar için ayırdığı temizlik personelinin çalışmasının engellendiği, bir okulun temizliğinin yarım kaldığı anlaşıldı. Bakanlık okul müdürlerine gönderdiği whatsapp mesajıyla belediye personelinden yardım alınmasını yasaklamış.

Yerli ve milli olmayan bir mesajlaşma sisteminden okul müdürlerine topluca gönderilen mesajla yasaklama kararının iletilmesi, okullara bir yazı gönderme zahmetinde bile bulunulmamasını da ayrı bir garabet olarak not etmek gerekir.

Milli Eğitim Bakanlığı 1 Ekimde yaptığı açıklamayla belediyelerin temizlik çalışmalarını siyasi amaçlarla kullandıklarını, tek tük okullarda olan sorunu sanki bütün okullardaymış gibi göstererek bakanlığı kötülediklerini söyleyerek yardımı reddettiklerini, 30 bin personelin de işe başladığını açıkladı.

Tabii burada madem ülke genelinde sorun yoktu, tek tük okullarda sorun vardı da niye 30 bin kişiyi apar topar işe aldınız, diye bir soru da akıllara takılmıyor değil. Bakalım bakanlığın çok ağır şartlarda ve çok düşük bir ücretle işe alım yapması okulların derdine ne kadar derman olacak?

NASRALLAH'A SUİKAST

Geçen hafta yüksek askerî komuta kademesini kaybeden Hizbullah, bu hafta da ağır bir darbe aldı. Genel Sekreter Hasan Nasrallah ve İran'ın Lübnan kıdemli danışmanı Tuğgeneral Abbas Nilfuruşan, İsrail'in Beyrut'ta gerçekleştirdiği yoğun hava bombardımanıyla şehit edildi.

Saldırıda birbirine yerin dört kat altından sığınaklar ve tünellerle bağlı olan altı bina, yaklaşık bir ton ağırlığında 85 adet sığınak delici bomba ile hedef alındı. Sığınak delici bombalar hedefinin içinde belirli bir derinliğe ulaştıktan sonra patlama özelliğine sahip. Hedefe doğrudan ulaşmasa bile yerin

altında yarattığı şok ve basınç dalgalarıyla travmaya bağlı ölüme neden oluyor.

İsmail Heniyye'nin Tahran'da misafirken öldürülmesi, Hizbullah'ın üst komuta kademesinin toplantısının yerinin öğrenilmesi ve Nasrallah'ın toplantı yaptığı karargâhın bulunması ile ilgili olarak Amerikan ve İsrail büyük bir psikolojik savaş yürütüyor.

Psikolojik savaşın birinci ayağı emperyalistlerin en eski taktiklerinden birine dayanıyor. Buna göre teknik takip yöntemleri ile elde edilen bilgiler sanki içeride ajanlardan sağlanıyormuş gibi servis ediliyor ve direniş grubunun içinde ve destekçilerinin arasında güven ortamının sarsılması hedefleniyor.

İsrail'in Lübnan'daki son saldırı furyasında önce çağrı cihazlarını sonra da telsizleri hedef alması, ardından cep telefonu takiplerine dayalı olarak Hizbullah'ın Rıdvan Kuvvetlerinin genelkurmayının topluca şehit etmesi, teknik takip alanında yaşanan zaafı ortaya koyuyor. Direniş bu zaafını kapatmadan Nasrallah'ın da bombalı saldırıda şehit edilmesi ile yüzleşiyor. Ama tüm dünya medyasında bu gerçekler unutturularak Hizbullah'ın içinin ajan kaynadığından bahsediliyor. Ama diğer yandan bu bilgiyle çelişen bir durum olarak İsrail kuvvetlerinin üç koldan yaptığı sızma hareketlerinin pusuya düşürülmesi ve karşılaştığı sert direniş ile geri çekilmek zorunda kalması gözlerden gizleniyor.

Psikolojik savaş, direniş cephesindeki ülkelerden Rusya, Çin ve İran yönetimle-

rinin henüz emperyalizm ile tam boydan hesaplaşmaya girmekten çekinmesinden, bir yandan mücadele ederken bir yandan uzlaşma arayışlarını sürdürmesinin yarattığı kafa karışıklığından da güç alıyor. İran'ın, emperyalistlerin dünya genelinde savaş tamtamları çaldığı bir dönemde Batı ile uzlaşma yanlısı bir cumhurbaşkanı tarafından yönetiliyor olmasını, "İran, emperyalistlerle anlaşmak için direniş liderlerini sattı, onların yok edilmesi karşılığında tavizler aldı" tezini işlemek için kullanıyorlar. Tabii ki bu teze Amerikancılıkta yarışa girmiş mezhepçi tekfirci çevreler de büyük bir heyecanla sarılıyor. Ama İran bu teze çelişecek bir şekilde, İsrail kuvvetleri Lübnan sınırını geçmeye başladığı sıralarda sürpriz ve etkili bir füze saldırısıyla İsrail hava üslerini, Mossad karargâhını hedef alıyor. Bu sefer de "saldırı göstermelik, danışıklı dövüş" tezine tutunmaya çalışıyorlar.

Aynı şekilde İran, Rusya ve Çin'in'den hayır yok, çünkü bunlar Filistin ve Lübnan davasına yeteri kadar sahip çıkmıyorlar, bunların Amerika'dan farkı yok, diye tezler de işleniyor. Bu teze göre bu ülkelerin hepsi kötü ama Türkiye örnek düzeyde destek veriyor. Bu kadar akıl dışı bir karşılaştırma yapılabilir mi? Türkiye daha İsrail'i koruyan Kürecik Füze Kalkanı Radar Üssünü bile kapatmamış durumda. Bu tezin bir amacı direniş cephesindeki ülkelerin arasını bozmaya çalışmak, diğer amacı da Türkiye'nin direniş cephesi ile tutarlı işbirliğine yönelmesini önlemeye çalışmak.

LÜBNAN HALKI İSRAİL'İ ÜÇÜNCÜ KEZ YENECEK

Lübnan direnişi üst düzey komutanlarının neredeyse tamamını yitirmiş durumda. Siyasi liderliğinde ise kadroları var. Siyasi liderlik açısından durumu hemen toparladılar. Askerî açıdan da toparlanmaya başladıklarının işaretleri geliyor. İsrail ordusu 30 Eylül-1 Ekim gecesi Lübnan topraklarına girince hemen karşılık verdiler. Ayrıca füze saldırılarını da arttırdılar. Zayıf veren İsrail ordusunu ilk denemesinde püskürttüler. Askerî komuta kademesi için İran ve Suriye'nin de desteği olacaktır. Zaten İsrail de iki ülkenin destek vermemesi için aynı anda Şam başta olmak üzere çeşitli yerleri bombalamaya başladı.

İsrail ordusu harekete geçince Lübnan Ordusunun sınırdan çekilmeye başladığı yönünde, muhtemelen psikolojik savaş amaçlı yayılan haberlerin aslı çıkmadı. Lübnan ordusu bölgede manevralar yaptıklarını ve İsrail'i karşılamaya hazır olduklarını açıkladı. İran bombardımanı da İsrail ordusuna etkili bir darbe olarak öne çıkıyor.

İsrail resmen Kuzey Oklarını adıyla Lübnan'ı işgal harekâtı başlattı. Burada Lübnan halkının tarihte iki kez İsrail'i bozguna uğratarak yendiğini hatırlatmak gerek. İsrail ilk olarak Lübnan'dan Filistin Kurtuluş Örgütünü çıkarmak gerekçesiyle 1978 yılında Litani Irmağına kadar olan Güney Lübnan'ı işgal etmiş, 1982 yılında ise işgal alanını çok daha genişletmişti. Bir ara Beyrut'a kadar ilerlemiş ve FKÖ güçlerini büyük oranda Lübnan'ı terk etmeye zorlamıştı. 23 Ekim 1983'te Lübnan'a çıkarma yapan Amerikan ve Fransız askerlerine yönelik bomba yüklü kamyonla yapılan saldırıda 241 Amerikan deniz piyadesi öldürüldü. Bunun üzerine Amerika ve Fransa bir gecede Lübnan'dan çekildi. Tek başına kalan İsrail ise 1985 yılından itibaren Lübnan direnişi karşısında çaresiz kalarak kademe kademe çekilmeye başladı. 1989 yılında ise FKÖ ve Lübnan

direnişi tekrar Güney Lübnan'a yerleşmişti. İsrail 24 Mayıs 2000'de ise işgale son vererek tamamen Lübnan'ı terk etmek zorunda kalmıştı.

İsrail ikinci kez 2006 yılında Lübnan'ı işgale kalktı. Yoğun hava bombardımanı ile kademe kademe Beyrut'a kadar Lübnan'ı bombaladı. Beyrut'u adeta yerle bir etti. Ama kara operasyonuna başlayınca Lübnan direnişinin baskısıyla ilerleyemediler. 36 gün süren savaşın ardından İsraililer başlangıç mevzilerine çekildiler.

İsrail üçüncü kez Lübnan'ı işgale kalkıyor. Bu aşamada teknik üstünlüğünü yenilmezlik olarak propaganda ediyor. Ama gerçekler öyle değil. Ne Amerika ne de İsrail durdurulamaz, yenilmez güçler değil.

Savaşlar siyasi amaçların zor kullanılarak yerine getirilmesidir. Muharebeleri kazanmak, teknik üstünlük elbette önemlidir fakat savaşı başlatanlar istedikleri kadar yıkıcı bir güç kullansınlar, siyasi amaçlarına ulaşamazlarsa yenilirler.

Şu an yürüyen savaşta Amerika ve İsrail'in temel amacı hâlâ Filistin'i yok etmek. Filistinlileri topraklarından sürmek istiyorlar. Suriye ve İran'a yönelik saldırılar ve Kuzey Oklarını Harekâtının siyasi amacı ise Filistin'e yardım edenlerin kolunu kanadını kırmak. Tabii burada yan amaç olarak Litani Irmağına kadar olan yerleri ve olabirirse daha da fazla toprağı İsrail kontrolüne almak da var. Buralar zaten Tevrat'ta vaad edilmiş topraklar ve İsrail ilk elde kendini askerî olarak rahat savunabileceğı kadar toprak derinliğine ulaşmak istiyor. Ama burada İsrail ve Amerika daha Gazze'yi çözememişken, siyasi ve askerî olarak felç ettiğini sandığı Lübnan'a saldırısında "Fare deliğe sığmamış bir de kuyruğuna kabak bağlamış" sözünü hatırlıyoruz.

NATO'DA GÖREV DEĞİŞİMİ

NATO Genel Sekreteri Stoltenberg, görevi Hollanda eski başbakanı Mark Rutte'ye bıraktı. Sağcı bir lider olan Rutte'nin NATO'nun genel politikasında fark yaratması beklenmiyor.

LAVROV'UN AÇIKLAMALARI

Geçen hafta Rusya Dışişleri Bakanı Lavrov'un yaptığı iki dikkat çekici açıklamayı not ediyoruz. Lavrov, bir soru üzerine "Bence BRİCS'te genişleme olmayacak. Çünkü kurucu beş ülke birbirini tanıyordu, yeni beşlinin de birbirini tanıması lazım. Başka bir formül bulunabilir. Karar toplantıdan çıkacak" dedi. Diğer yandan Erdoğan, Fidan, Kurtulmuş sanki BRİCS üyesi olmuşuz gibi konuşuyorlar.

Lavrov, BM konuşmasında Hamas'ın 7 Ekim'de yaptığı terörizmdi. Ama 8 Ekimden itibaren İsrail'in yaptıkları buna sığdırılmaz, dedi.

ÇİN DEVRİMİ 75 YAŞINDA

Çin halkının emperyalizme, işbirlikçi kapitalizme ve feodalizme karşı demokratik halk devrimi 1 Ekim 1949'da zafere ulaştı ve Çin Halk Cumhuriyeti kuruldu. Çin Halk Cumhuriyeti, Çin Komünist Partisinin öncülüğünde işçi sınıfının ve bütün ulusal sınıfların ortak yönetimi olarak bağımsızlığı sağladı, emperyalizme ve işbirlikçilerine ait stratejik işletmeleri devletleştirdi, köklü bir toprak reformu yaptı. Hızla sanayileşme ve tarımda kooperatifleşme hareketiyle sosyalizme yöneldi. Dünyanın en yoksul ülkelerinden birini modernleştirdi, emekçi halkın refahını adım adım geliştirdi, ileri teknolojiye sahip bir ülke olarak öne çıktı.

Çin Halk Cumhuriyeti, bütün zorluklara, çalkantılara, gelgitlere, ödünlere rağmen emperyalizmin ülkeyi bağımsızlık ve sosyalizm çizgisinden uzaklaştırma komplolarını, şantajlarını, baskı ve hilelerini boşa çıkardı. Yeni sömürge olmayı reddetti, ülkenin bütünlüğünü ve bağımsız kalkınma hedefini korudu.

Çin bugün emperyalizmin ve NATO'nun dayatmalarına karşı Rusya, Belarus, Kore, Küba, Suriye ve İran'ı destekliyor. Emperyalizme karşı bağımsızlıklarını ve egemenliklerini savunmaya çalışan Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkeleriyle dayanışmasını güçlendiriyor. Türkiye'yle ilişkilerini geliştiriyor.